

РЕШЕНИЕ

№ 6144

гр. София, 28.10.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 45 състав,
в публично заседание на 26.10.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Евгени Стоянов

при участието на секретаря Теменужка Стоименова, като разгледа дело номер **6029** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 172, ал. 5 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП).

Образувано е по жалба на Р. А. А., чрез адв. К. П. срещу Заповед № 1409 / 31.05.2021 г. за прилагане на принудителна административна мярка по чл. 171, т. 1, б. „б“ от ЗДвП, издадена от младши автоконтрольор в 01 група, 02 сектор в отдел „Пътна полиция“ при СДВР, с която спрямо жалбоподателя е приложена принудителна административна мярка „временно отнемане на свидетелство за управление на МПС на водач до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 18 месеца“.

В жалбата е посочено, че оспорената заповед е неправилна и незаконосъобразна. Твърди се, че в заповедта не е посочен срокът на принудителната административна мярка. Не са отразени възраженията на жалбоподателя. Моли се същата да бъде отменена.

В съдебно заседание жалбоподателят не се явява. Не се явява и упълномощеният от него процесуален представител - адв. К. П..

Ответникът - младши автоконтрольор в 01 група, 02 сектор в отдел „Пътна полиция“ при СДВР, редовно призован, не се явява в съдебно заседание.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, не изпраща представител за участие в съдебното заседание.

Съдът, след като се запозна с представените по делото доказателства и взе предвид становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

При извършена полицейска проверка е установено, че на 31.05.2021 г., около 23:21 ч., в [населено място], на [улица]посока към [улица]Р. А. А. е управлявал лек автомобил „Шкода“, с рег. [рег.номер на МПС] в близост до бензиностанция „Петрол“. При проверката е установено, че Р. А. А. управлява лекия автомобил с концентрация на алкохол в кръвта над 0, 5 на хиляда. Концентрацията е установена с техническо средство А. Дрегер 7510 № 0216 проба № 249, определящо съдържанието на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишания въздух с отчетен положителен резултат 1, 99 промила. Съставен е АУАН № 431613, Серия GA от дата 31.05.2021 г. Издаден е талон за изследване. По-късно е направено изследване на кръвта на жалбоподателя. Резултатите от химическото изследване са отразени в протокол за определяне на концентрацията на алкохол в кръв (лабораторен номер № 3300 / 01.06.2021 г.).

Въз основа на АУАН била издадена Заповед № 1409 / 31.05.2021 г. за прилагане на принудителна административна мярка по чл. 171, т. 1, б. „б“ от ЗДвП, издадена от младши автоконтрольор в 01 група, 02 сектор в отдел „Пътна полиция“ при СДВР. Със заповедта СУМПС на жалбоподателя е временно отнето до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 18 месеца.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи: Жалбата е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, от легитимирано лице по чл. 147, ал. 1 от АПК и срещу подлежащ на оспорване административен акт, поради което жалбата е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административнопроизводствените правила и материалноправните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

На основание чл. 172, ал. 1 от ЗДвП принудителните административни мерки по чл. 171, ал. 1, т. 1 от същия закон се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. Видно от представената Заповед № 513з-1618 / 26.02.2018 г. на Директора на СДВР (л. 21 от делото), оспореният пред съда акт е издаден от компетентен административен орган.

Оспорената заповед отговаря на изискванията на чл. 59, ал. 2 от АПК. Същата е мотивирана и съдържа фактическите и правните основания, послужили за нейното издаване. Изпълнени са изискванията на чл. 172, ал. 1 от ЗДвП.

При издаване на обжалваната заповед за прилагане на принудителни административни мерки не са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила.

Съгласно чл. 171, т. 1, б. „б“ от ЗДвП, водач който управлява моторно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0, 5 на хиляда, установена с медицинско и химическо лабораторно изследване или с изследване с доказателствен анализатор, или с друго техническо средство, определящо съдържанието на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишания въздух, или след употреба на наркотични вещества или техни аналози, установена с медицинско и химико-токсикологично лабораторно изследване или с тест, както и който откаже да бъде проверен с техническо средство или с тест, изследван с доказателствен анализатор или да даде

биологични проби за химическо изследване и/или химико-токсикологично лабораторно изследване, попада в хипотезата на субект, чието СУМПС следва да бъде временно отнето до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 18 месеца. Разпоредбата очертава компетентност за административния орган от вида на обвързаната.

Видно от доказателствата по делото на Р. А. е извършено химикотоксикологично изследване за установяване употреба на алкохол в проба кръв. Изследването е отразено в протокол от химическо изследване за определяне концентрацията на алкохол в кръвта (л. 12 от делото). В иззетата кръвна проба е установено наличие на алкохол (етанол) в концентрация 1. 74 g / L (на хиляда). Към делото е приложен протокол за медицинско изследване и вземане на биологични проби за употреба на алкохол и / или наркотични вещества или техни аналози (л. 13).

По делото не са ангажирани доказателства, оборващи отразените в АУАН факти, поради което съдът счита, че е изпълнена хипотезата на чл. 171, т. 1, б. „б“ от ЗДвП. Административният орган няма право на самостоятелна преценка относно прилагането на предвидената ПАМ, а е длъжен да я приложи, тъй като действа в условията на обвързана компетентност.

Неоснователно е направеното в жалбата възражение, че липсват мотиви относно срока на приложената принудителна административна мярка. В чл. 171, т. 1, б. „б“ от ЗДвП е определен срокът за налагане на ПАМ до решаване на въпроса за отговорността на лицето, но за не повече от 18 месеца. На практика продължителността на принудителната административна мярка „временно отнемане на СУМПС“ по чл. 171, т. 1, б. „б“ от ЗДвП е обусловена от два юридически факта – или до настъпване момента на решаване на въпроса за отговорността или до изтичането на 18 месеца. Заповедта е законосъобразна и изцяло съобразена с разпоредбата на чл. 171, т. 1, б. „б“ от ЗДвП.

Органът е упражнил предоставеното му правомощие в съответствие с целта на чл. 22 от ЗАНН, във връзка с чл. 171 от ЗДвП. - да се осигури безопасността на движението по пътищата и да се преустановят административните нарушения от водача, поради което ЗППАМ отговаря и на целта на закона.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал. 2 от АПК, Административен съд – София -град, III отделение, 45 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Р. А. А. срещу Заповед № 1409 / 31.05.2021 г. за прилагане на принудителна административна мярка по чл. 171, т. 1, б. „б“ от ЗДвП, издадена от младши автоконтрольор в 01 група, 02 сектор в отдел „Пътна полиция“ при СДВР
Решението е окончателно и не подлежи на обжалване на основание чл. 172, ал. 5 от ЗДвП.

СЪДИЯ: